# JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
ANTONIO SAGGIO
27 päivänä tammikuuta 1999 *

1. Finanzgericht Bremen (Saksa) pyytää nyt esillä olevassa asiassa yhteisöjen tuomioistuinta tulkitsemaan tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 [1] liitteen I muuttamisesta 10 päivänä elokuuta 1993 annettua komission asetusta (ETY) N:o 2551/93. [2]

Lisäksi kansallinen tuomioistuin pyytää yhteisöjen tuomioistuinta lausumaan tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 [3] 522 artiklan 3 kohdan pätevyydestä sekä asetuksen N:o 2454/93 muuttamisesta 19 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3254/94 [4] 522 artiklan ja 526 artiklan 4 kohdan säännösten taannehtivuudesta ennen asetuksen voimaantuloa tehtyihin tulli-ilmoituksiin nähden.

## Asiaa koskevat oikeussäännöt

2. Yhteisen tullitariffin yhdistetty nimikkeistö on edellä mainitun neuvoston asetuksen N:o 2658/87 liitteessä I. Tämän asetuksen 12 artiklan mukaan komissio antaa vuosittain "asetuksen, johon sisältyvät yhdistetyn nimikkeistön täydellinen toisinto neuvoston tai komission toteuttamien toimenpiteiden mukaisena sekä siihen liittyvien yhteisen tullitariffin autonomisten tullien ja sopimustullien määrät".

3. Riidanalaisten maahantuontien tapahtuma-aikaan tariffinimikkeistön sovellettava teksti sisältyi edellä mainittuun neuvoston asetukseen N:o 2658/87 ja komission asetuksen N:o 2551/93 liitteeseen I.

* Alkuperäinen kieli: italia.
1 — EYVL L 256, s. 1.
2 — EYVL L 241, s. 1.
3 — EYVL L 253, s. 1.
4 — EYVL L 346, s. 1.

Nyt esillä olevassa asiassa seuraavat yhdistetyn nimikkeistön nimikkeet ovat merkityksellisiä:

| | | |
|---|---|---|
| a) | 0802 | Muut tuoreet tai kuivatut pähkinät, myös kuorettomat: |
| | | — saksanpähkinät: |
| | 0802 00 | — kuorettomat |
| b) | 0811 | Jäädytetyt hedelmät ja pähkinät, keittämättömät tai vedessä tai höyryssä keitetyt, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät: |
| | 0811 90 99 | — — — muut. |

Komission asetuksen N:o 2551/93 liitteessä I olevan 8 ryhmän (Syötävät hedelmät ja pähkinät; sitrushedelmien ja melonien kuoret) 2 huomautuksessa todetaan, että jäähdytetyt hedelmät ja pähkinät on luokiteltava samoihin nimikkeisiin kuin vastaavat tuoreet hedelmät ja pähkinät. Seuraavassa huomautuksessa täsmennetään, että kuivatut hedelmät tai pähkinät voivat olla osittain uudelleen hydratoituja tai käsiteltyjä niiden säilyvyyden tai kestävyyden parantamiseksi tai ulkonäön parantamiseksi tai säilyttämiseksi, jos ne ovat edelleen luonteeltaan kuivattuja hedelmiä tai pähkinöitä. Kummassakaan huomautuksessa ei kuitenkaan määritellä, mitä tuoreilla hedelmillä tai pähkinöillä taikka kuivatuilla hedelmillä tai pähkinöillä on ymmärrettävä. [5]

4. Myös yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 [6] (jäljempänä koodeksi) 109 artiklalla on merkitystä. Siinä säädetään, että edellyttäen, että tulliviranomaiset ovat antaneet ennakolta luvan, tuontitavaroita voidaan "käsitellä tavanomaisin tavoin", joko manuaalisesti tai muulla tavoin, niiden säilymisen varmistamiseksi, niiden ulkonäön tai markkinointiominaisuuksien parantamiseksi taikka niiden valmistamiseksi jakelua tai jälleenmyyntiä varten. [7]

Viimeksi mainittua säännöstä täydentävässä 112 artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että jos tavaraa on käsitelty 109 artiklassa tarkoitetuin

5 — Ilmaisun "tuoreet hedelmät ja pähkinät" määritelmä löytyy asiassa 120/75, Riemer, 15.6.1976 annetusta tuomiosta (Kok. 1976, s. 1003), joka koskee tosin marjoja. Yhteisöjen tuomioistuin totesi tuomion 3 kohdassa, että sanaa "tuoreet" on tulkittava niin, että sillä "tarkoitetaan marjoja, jotka ovat siinä luonnollisessa tilassa, jossa ne on kerätty, ja joita ei ole säilötty tai käsitelty millään mainituista tavoista". Tämän jälkeen yhteisöjen tuomioistuin täsmensi, että "marjoille, jotka on jäädytetty, aiheutuu tämän prosessin johdosta erityisesti solukon rakenteen peruuttamattomia muutoksia, minkä vuoksi ne eivät enää ole luonnollisessa tilassaan, myöskään sen jälkeen, kun ne on osittain tai kokonaan sulatettu".

6 — EYVL L 302, s. 1.

7 — Viimeksi mainittu määritelmä on toistettu edellä mainitun komission asetuksen N:o 2454/93 liitteessä 69. Niin ikään edellä mainitussa myöhemmässä asetuksessa N:o 3254/94 täsmennetään yksityiskohtaisemmin, mitä 522 ja 518 artiklassa tarkoitetuilla "tavanomaisilla käsittelyillä" on ymmärrettävä. Aluksi täsmennetään, että "ellei toisin määrätä, seuraavista käsittelyistä ei saa aiheutua yhdistetyn nimikkeistön kahdeksannumeroisen koodin muutosta", ja asetuksen liitteessä 3 olevassa luettelossa "yksinkertaisiin toimenpiteisiin tuontitavaroiden kunnon säilymisen varmistamiseksi varastoinnin aikana" kuuluvat "kaikki lämpötilaa alentamalla toteutetut toimenpiteet, myös jos siitä aiheutuu yhdistetyn nimikkeistön kahdeksannumeroisen koodin muutos".

tavanomaisin tavoin, "tuontitullien määrää vahvistettaessa on tavaranhaltijan pyynnöstä otettava huomioon tämän tavaran laji, tullausarvo ja paljous, jotka olisi otettu huomioon 214 artiklassa [8] tarkoitettuna ajankohtana, jos tavaraa ei olisi käsitelty mainitulla tavalla". Tästä säännöksestä voidaan hyväksyä poikkeuksia koodeksin 249 artiklassa tarkoitettua komiteamenettelyä noudattaen. [9]

5. Edellä mainitun komission asetuksen N:o 2454/93 522 artiklan 3 kohdassa säädetään kuitenkin, että jos käsittelystä aiheutuisi määrältään suuremmat tuontitullit kuin tavaroihin ennen niiden käsittelyä sovellettavat tuontitullit, asianomaisen on luovuttava edellä mainitun 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun hakemuksen esittämisestä. Tällöin "D-luokan varaston varastonpitäjän on luovuttava kaikesta edusta, joka tälle on aiheutunut käsitellyille tavaroille niitä menettelyyn asetettaessa vahvistettujen tai hyväksyttyjen tullin määräytymisperusteiden soveltamisesta".

6. Tämän asetuksen 522 artiklaa muutettiin myöhemmin edellä mainitun komission asetuksen N:o 3254/94, joka tuli voimaan 7.1.1995, 1 artiklan 16 kohdalla. Säännöksen uudessa versiossa ei ole enää aikaisemman säännöksen 3 kohdassa asetettua rajoitusta.

**Tosiseikat ja ennakkoratkaisukysymykset**

7. Mövenpick Deutschland GmbH (jäljempänä valittaja) toi Kiinasta erän tuoreita saksanpähkinöitä. Kuljetuksen aikana tavara jäähdytettiin lämpötilaan, joka oli 0 ja 5 °C. Kun tavara saapui Saksaan, se sijoitettiin D-luokan tullivarastoon, jossa se jäädytettiin — 24 °C:n lämpötilaan, jotta se säilyisi paremmin varastoinnin aikana. Ennen pähkinöiden luovuttamista vapaaseen liikkeeseen ne otettiin pois varastosta ja sijoitettiin toiseen tilaan, jonka lämpötila oli yli 0 °C.

8. Valittaja ilmoitti 22.12.1994 Zollamt Neustädter Hafenille (tulliviranomainen, jäljempänä Zollamt) edellä mainitun erän sen vapaaseen liikkeeseen luovuttamista varten. Tavara sisälsi tarkasti ottaen 1533 laatikkoa, joista

8 — Tämä säännös kuuluu seuraavasti: "1. Tavaran tuonti- tai vientitullien määrä on määritettävä niillä määräytymisperusteilla, jotka koskevat tätä tavaraa sinä ajankohtana, jona tullivelka niiden osalta syntyy, jollei tässä koodeksissa nimenomaisesti toisin säädetä, ja sanotun rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.
2. Jos tullivelan syntymisen ajankohtaa ei voida tarkasti määrittää, kyseiseen tavaraan sovellettavien tullin määräytymisperusteiden määrittämisessä huomioon otettava ajankohta on se ajankohta, jona tulliviranomaiset toteavat tavaran olevan tilanteessa, jossa tullivelka on syntynyt. Jos tulliviranomaiset kuitenkin voivat käytettävissään olevien tietojen perusteella todeta, että tullivelka on syntynyt ennen tätä toteamista, kyseisestä tavarasta kannettavien tuonti- tai vientitullien määrä on määritettävä niillä määräytymisperusteilla, joita tavaraan on voitu soveltaa aikaisimpana ajankohtana, jona kyseisestä tilanteesta syntyneen tullivelan olemassaolo on käytettävissä olleiden tietojen perusteella voitu todeta.
3. Komiteamenettelyä noudattaen annetuissa säännöksissä määriteltävissä tapauksissa ja niissä määriteltävin edellytyksin on kannettava viivästyskorkoa, jotta voidaan estää rahallisen hyödyn hankkiminen lykkäämällä sitä ajankohtaa, jona tullivelka syntyy tai se kirjataan tileihin."

9 — Ks. jäljempänä alaviite 18.

kukin painoi 12,5 kilogrammaa, "tuoreita ja murskattuja saksanpähkinöitä, kuorettomia, sokeroimattomia". Valittaja ilmoitti tullausta varten tariffinimikkeistön nimikkeen 0802 3200 0000, jossa viitataan "tuoreisiin tai kuivattuihin kuorettomiin saksanpähkinöihin", ja väitti, että kyse oli sulatetusta tavarasta, jota on käsitelty tavanomaisin tavoin sen säilyvyyden, markkinoinnin ja jälleenmyynnin varmistamiseksi.

Zollamt luokitteli kuitenkin tavaran nimikkeeseen 0811 9099 "jäädytettyinä saksanpähkinöinä". Sopimustullien määräksi vahvistettiin siten 18 prosenttia, kun taas valittajan ilmoittama luokitus olisi merkinnyt 8 prosentin suuruista tullia.

9. Valittaja teki 16.1.1995 hallintovalituksen Hauptzollamt Bremen-Freihafeniin (jäljempänä Hauptzollamt) ja vaati Zollamtin luokituksen oikaisua ja siten tullikoodeksin 112 artiklan 2 kohtaan sisältyvän edullisemman säännöksen soveltamista. Valittaja vetosi siihen, että tulli-ilmoituksen aikaan kuivatut ja murskatut pähkinät oli sulatettu; ne oli jäädytetty niiden saavuttua Hampuriin ainoastaan niiden säilyvyyden parantamiseksi varastoinnin aikana. Niitä oli siis pidettävä "tuoreina tai kuivattuina" tavaroina, joita on käsitelty tavanomaisin tavoin ja joista on kannettava yhteisen tullitariffin mukaista 8 prosentin suuruista tullia. Valittaja väitti lisäksi, että nyt esillä olevassa asiassa ei voida vedota asiassa Riemer annettuun ratkaisuun, jossa yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että käsitteellä "tuoreet marjat" ei tarkoiteta pakastamisen jälkeen sulatettuja marjoja. Nyt esillä olevassa asiassa kuivatuille pähkinöille ei ole valittajan mukaan käsittelyjen johdosta sinänsä aiheutunut sellaisia peruuttamattomia muutoksia, että niiden solukon rakenne olisi muuttunut tai että ne olisivat menettäneet luontaisia ominaisuuksiaan.

Valittaja väitti lisäksi, että asetuksen N:o 2454/93 522 artiklan 3 kohta on pätemätön, koska koodeksin 112 artiklassa olevaa ylemmäntasoista normia on rikottu siltä osin kuin ensiksi mainitun säännöksen mukaan tulleja vahvistettaessa ei voida vedota "tavanomaisten käsittelyjen" neutraalisuusperiaatteeseen, vaikka säännös onkin laadittu koodeksin säännösten perusteella.

10. Hauptzollamt hylkäsi valituksen perusteettomana. Ensimmäisen kysymyksen osalta se katsoi, että aikaisemmin jäädytettyä elintarviketta ei voida rinnastaa samanlaiseen tuoreeseen tuotteeseen, vaikka se olisi tullaushetkellä pakastamaton. Tavanomaisten käsittelyjen "neutraalisuusperiaatteen" soveltamisen osalta Hauptzollamt katsoi, että esillä olevassa asiassa ei voitu soveltaa koodeksin 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua maahantuontiyritykselle edullisinta säännöstä, koska asetuksen N:o 2551/93 522 artiklan 3 kohta oli annettu asianmukaisesti koodeksin 112 artik-

lan 2 kohdan viimeisen virkkeen mukaisen valtuutuksen nojalla.

11. Valittaja haki 3.4.1996 Finanzgericht Bremeniin toimittamallaan valituksella muutosta tähän päätökseen ja vetosi pääasiallisesti jo tulliviranomaisille esittämiinsä perusteisiin. Finanzgericht määräsi 19.8.1996 antamallaan määräyksellä teknisen asiantuntijan selvittämään, muuttuivatko meritse kuljetettujen ja 0 °C—5 °C:een jäähdytettyjen murskattujen pähkinöiden solukon rakenne, maku ja ulkomuoto, kun ne luovutettiin vapaaseen liikkeeseen sen jälkeen, kun niitä oli varastoitu 1—12 kuukautta tilassa, jonka lämpötila oli laskettu —24 °C:een. Asiantuntija totesi, että edellä kuvattua käsittelyä ei voida teknisesti pitää "jäätymisprosessina", koska pähkinöissä ei ole vettä, joka voisi jäätyä. Kyseessä oli siis asiantuntijan mukaan yksinomaan jäähtymisprosessi. Hauptzollamt kuitenkin pysyi kannassaan ja katsoi, että vaikka pähkinöiden käsittely ei teknisesti vastaa pakastamista, se ei kuitenkaan ole vaikutukseton, koska käsittely estää kypsymisen ja siten tuotteen härskiintymisen. Näin ollen luokittelussa ei voida sivuuttaa tätä käsittelyä. Valittaja puolestaan katsoi, että asiantuntijan selvitys vahvistaa sen väitteen, jonka mukaan — kuten asiantuntija toi esiin — pähkinöitä ei ollut koskaan "jäädytetty" sanan varsinaisessa merkityksessä, minkä vuoksi niitä ei voitu luokitella yhteisen tullitariffin pakastettuja tuotteita koskevaan nimikkeeseen.

12. Finanzgericht päätti 7.10.1997 tekemällään välipäätöksellä esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat kysymykset:

"1) Onko yhteistä tullitariffia, sellaisena kuin se on tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 10 päivänä elokuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2551/93 liitteellä I (yhdistetty nimikkeistö 1994) muutettuna, tulkittava niin, että kolmannesta maasta tuodut kuivatut ja murskatut saksanpähkinät, jotka on ensin varastoitu Euroopan yhteisössä tullivarastoon jäädytettyinä ja jotka luovutetaan sulatettuina vapaaseen liikkeeseen, kuuluvat nimikkeeseen 0802?

2) Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on kieltävä:

Oliko 2.7.1993 annetun komission asetuksen N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1) 522 artiklan 3 kohta, joka on korvattu 19.12.1994 annetun komission asetuksen N:o 3254/94 (EYVL L 346, s. 1) 522 artiklalla, pätemätön?

3) Jos vastaus toiseen kysymykseen on myöntävä:

Sovelletaanko kyseisten tullikoodeksin soveltamissäännösten 522 artiklaa, tulkittuna yhdessä 526 artiklan 4 kohdan kanssa, sellaisena kuin nämä säännökset ovat 19.12.1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3254/94 (EYVL L 346, s. 1) 1 artiklan 16 ja 18 kohdalla muutettuna, tulli-ilmoituksiin myös ennen 7.1.1995?"

**Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys**

13. Finanzgericht kysyy ensimmäisellä kysymyksellään yhteisöjen tuomioistuimelta, onko asetuksen N:o 2551/93 liitteeseen I sisältyvää yhteistä tullitariffia tulkittava siten, että kyseiset tuotteet kuuluvat nimikkeeseen 0802 huolimatta niiden käsittelyistä sen jälkeen, kun tuotteet on tuotu yhteisön alueelle.

14. Komission ja valittajan esittämissä huomautuksissa — jotka puoltavat tavaran luokittelua nimikkeeseen 0802 — korostetaan, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan tavaroiden tariffiluokittelun, jonka on oltava yhdistetyn nimikkeistön nimikkeiden ja alanimikkeiden nimiketekstin ja jaksojen tai ryhmien huomautusten mukainen, ratkaisevana luokitteluperusteena on pidettävä tavaroiden objektiivisesti todettavia ominaispiirteitä ja ominaisuuksia, sellaisina kuin tavarat ovat sinä ajankohtana, kun ne ilmoitetaan tullattaviksi jäsenvaltioiden tulliviranomaisille. [10] Yhteisen tullitariffin yhdenmukaisen tulkinnan varmistamiseksi yhteisöjen tuomioistuin antaa lisäksi merkitystä myös tulliyhteistyöneuvoston harmonoitua järjestelmää koskeville selityksille. [11]

15. Ratkaisu kyseessä olevien tavaroiden luokittelua koskevaan ongelmaan on löydettävä tästä järjestelmästä. Selitysten mukaan "jäädytetyllä" tuotteella tarkoitetaan alle jäätymispisteensä jäätynyttä tuotetta (kauttaaltaan jäätynyt), kun taas "jäähtynyttä" tuotetta on pidetty alhaisessa mutta kuitenkin tuotteen jäätymispistettä korkeammassa lämpötilassa. [12] Kuten edellä on korostettu, tariffiluokittelussa olisi pitänyt ottaa huomioon yksinomaan tuotteen objektiivisesti todettavat

10 — Ks. esim. yhdistetyt asiat C-59/94 ja C-64/94, Pardo & Fils ja Camicas, tuomio 17.10.1995 (Kok. 1995, s. I-3159); asia C-177/91, Bioforce, tuomio 14.1.1993 (Kok. 1993, s. I-45); asia C-11/93, Siemens Nixdorf, tuomio 19.5.1994 (Kok. 1994, s. I-1945) ja asia 200/84, Daiber, tuomio 10.10.1985 (Kok. 1985, s. 3363).

11 — Ks. esim. asia C-393/93, Stanner, tuomio 9.8.1994 (Kok. 1994, s. I-4011). Tuomion 15 kohdassa todetaan, että "yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee lisäksi, että tulliyhteistyöneuvoston nimikkeistöä koskevat selitykset, kuten yhteisen tullitariffin nimikkeistökomitean luokittelutkin, ovat merkittäviä tapoja varmistaa tämän tariffin yhdenmukainen soveltaminen, ja ne voidaan sinänsä ottaa pätevästi huomioon tariffia tulkittaessa. Tulkittaessa edellä mainittuja tariffinimikkeitä on siis otettava huomioon paitsi yhteisen tullitariffin sanamuoto ja järjestelmä, myös kyseisten selitysten sisältö." Ks. myös asia C-395/93, Neckermann Versand, tuomio 9.8.1994 (Kok. 1994, s. I-4027, 5 kohta) ja em. asia Daiber, tuomion 14 kohta.

12 — On huomattava, että Finanzgericht Bremenin määräämän asiantuntijan selvityksessä täsmennetään, että kuivattuja saksanpähkinöitä ei voi "jäädyttää", koska niissä on hyvin vähän vettä, ja että lisäksi nyt esillä olevassa asiassa suoritettu "muu kuin tekninen" jäädytys ei muuta solukon rakennetta, vaan sen avulla pähkinöihin sisältyvien öljyjen pitoisuus voidaan säilyttää muuttumattomana ja siten tasoittaa niiden makua ja parantaa säilyvyyttä.

ominaisuudet sinä ajankohtana, jolloin tullivelka syntyi. Kyseisenä ajankohtana tavara oli teknisesti "sulatettu". Kuten asiantuntija toteaa kansalliselle tuomioistuimelle osoitetussa selvityksessään, tavaraa ei ollut jäädytetty sanan varsinaisessa merkityksessä, koska kuivatuissa saksanpähkinöissä on hyvin vähän vettä, vaan pikemminkin jäähdytetty väkisin jäähdytyslämpötilaa (0—5 °C) alhaisempaan lämpötilaan (—24 °C). Käsittelyn seurauksena ei siten ole ollut "erityisesti solukon rakenteen peruuttamattomia muutoksia", joita yhteisöjen tuomioistuin piti asiassa Reimer [13] antamassaan tuomiossa ratkaisevina tekijöinä arvioitaessa, oliko kyseessä olleet marjat "jäädytetty".

16. Tuotteen objektiivisesti todettavilla ominaisuuksilla voidaan siten perustella sen luokittelu nimikkeeseen 0802 "muut tuoreet tai kuivatut pähkinät, myös kuorettomat" murskattuina pähkinöinä ja täsmällisemmin sen luokittelu alanimikkeeseen 0802 32 00 "kuorettomat saksanpähkinät", joihin sovelletaan 8 prosentin suuruista sopimustullia.

17. Ehdotan siten yhteisöjen tuomioistuimelle, että se vastaisi ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen seuraavasti: yhteistä tullitariffia, sellaisena kuin se on asetuksen N:o 2551/93 liitteessä I, on tulkittava siten, että kolmannesta maasta tuodut kuivatut ja murskatut saksanpähkinät, jotka on jäähdytetty tullivarastossa yhteisön alueella ja luovutettu sen jälkeen vapaaseen liikkeeseen yli 0 °C:n lämpötilassa, on luokiteltava nimikkeeseen 0802.

13 — Em. asia Reimer, tuomion 4 kohta.

**Toinen ennakkoratkaisukysymys**

18. Ratkaisu, johon päädyin ensimmäisessä ennakkoratkaisukysymyksessä ja jonka mukaan kyseinen tavara olisi luokiteltava yhteisen tullitariffin nimikkeeseen 0802, johtaa siihen, että kahdella seuraavalla kysymyksellä ei ole kohdetta, koska kansallinen tuomioistuin on esittänyt ne sillä edellytyksellä, että ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi. Kuitenkin siinä tapauksessa, että yhteisöjen tuomioistuin päätyisi toisenlaiseen lopputulokseen ja pitäisi kyseisiä tavaroita tullitariffin nimikkeessä 0811 tarkoitetulla tavalla "jäädytettyinä", esitän yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat huomautukset.

19. Kansallinen tuomioistuin pyytää toisella kysymyksellään yhteisöjen tuomioistuinta lausumaan asetuksen N:o 2454/93 522 artiklan 3 kohdan, joka kumottiin asetuksella N:o 3254/94 mutta joka oli voimassa tosiseikkojen tapahtuma-aikaan, pätevyydestä. Tarkemmin ottaen kansallinen tuomioistuin pyrkii selvittämään, onko tämä komission neuvoston valtuutuksen nojalla antama säännös koodeksiin sisältyvän ylemmänasteisen säännöstön mukainen.

20. On huomattava, että riidanalainen säännös koskee sellaisten tavaroiden tullikohtelua, joita on käsitelty koodeksin 109 artiklassa tarkoitetuin "tavanomaisin tavoin". Siinä täsmennetään, että jos käsittelystä aiheutuisi määrältään suuremmat tuontitullit kuin tavaroihin ennen niiden käsittelyä sovellettavat tuontitullit, asianomaisen on luovuttava koodeksin 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun hakemuksen esittämisestä. [14] Toisin sanoen asetuksen N:o 2454/93 (jäljempänä komission asetus) 522 artiklan 3 kohdan seurauksena asianomainen ei voisi hyötyä käsittelyjen "neutraalisuusperiaatteesta" ja saada siten samaa kohtelua, jonka tämä olisi saanut, jos tullivelan syntyessä tavaraa ei olisi käsitelty edellä mainitulla tavalla. Päinvastaisen tilanteen osalta koodeksissa säädetään, että tavarasta on kannettava tulli, joka vastaa tavaran tilaa silloin, kun se tuotiin yhteisön alueelle, eikä mahdollisilla myöhemmillä käsittelyillä ole tältä osin merkitystä. [15] Jos nyt esillä olevassa asiassa tuotteiden käsittelyä pidetään teknisesti "jäädytyksenä", se on ilman pienintäkään epäilystä koodeksin 109 artiklassa tarkoitettua "tavanomaista käsittelyä". Tämä käsittely johtaa siten 18 prosentin suuruisen tullin soveltamiseen, joka on korkeampi kuin tulli (8 prosenttia), joka olisi kannettu, jos tavaraa ei olisi käsitelty mainitulla tavalla. Tämän asiaa koskevan säännöstön tulkinnan mukaan koodeksin 112 artiklan perusteella voidaan soveltaa tullia, joka vastaa tuotteen ominaisuuksia ennen käsittelyä, eli nimikkeessä 0802 tarkoitettua edullisempaa tullia, kun taas komission asetuksen 522 artiklassa edellytetään nimikkeessä 0811 tarkoitetun korkeamman tullin soveltamista.

21. Tältä osin on ensinnäkin huomattava, kuten myös kansallinen tuomioistuin tuo esiin, että komission asetuksesta ilmenevä järjestelmä näyttää olevan koodeksin 112 artiklan mukaisen järjestelmän vastainen. Kun jälkimmäisessä sallitaan edullisempi kohtelu, kun tuontitavaraa on käsitelty "tavanomaisin tavoin", ensiksi mainitun mukaan se ei ole mahdollista. Kuitenkin koodeksin 112 artiklan 2 kohdan viimeisen virkkeen mukaan tästä säännöksestä voidaan hyväksyä "poikkeuksia" saman koodeksin 249 artiklassa tarkoitettua komiteamenettelyä noudattaen. Koska komission asetus, johon riidanalainen 522 artikla sisältyy, on epäilyksettä annettu koodeksin 249 artiklan mukaisesti, [16] kysymys on lopulta sen arvioimisesta, sisältyykö kyseiseen säännökseen komission väittämällä tavalla "poikkeus" neutraalisuusperiaatteesta vai pitäisikö sitä pitää valittajan esittämällä tavalla pikemminkin uutena yleisesti sovellettavana säännöstönä, jossa ei oteta huomion koodeksissa vahvistettua järjestelmää. On selvää, että ainoastaan ensiksi mainitussa tapauksessa kysymyksessä olevaa säännöstä voidaan pitää ylemmänasteisen järjestelmän mukaisena, pätevänä säännöksenä.

14 — Lukemisen helpottamiseksi tämän säännöksen sanamuoto kuuluu seuraavasti: jos tuontitavaraa "on käsitelty 109 artiklassa tarkoitetuin tavanomaisin tavoin, tuontitullien määrää vahvistettaessa on tavaranhaltijan pyynnöstä otettava huomioon tämän tavaran laji, tullausarvo ja paljous, jotka olisi otettu huomioon 214 artiklassa tarkoitettuna ajankohtana, jos tavaraa ei olisi käsitelty mainitulla tavalla. Tästä säännöksestä voidaan kuitenkin hyväksyä poikkeuksia komiteamenettelyä noudattaen."

15 — On todettava, että tekstissä esitetyt perustelut lähtevät oletuksesta, että kyseistä tavaraa on pidettävä yhteisen tullitariffin nimikkeessä 0811 tarkoitettuna "jäädytettynä pähkinänä".

16 — Ks. asetuksen N:o 2454/93 johdanto-osa.

22. Komissio vetoaa kantansa tueksi koodeksin 112 artiklassa vahvistetun maahantuojalle edullisen kohtelun tarkoitukseen ja toisaalta komissiolle annettuun poikkeusmahdollisuuteen. Komissio toteaa, että kolmansista maista tuodut tavarat saatetaan kyseisen maan markkinoille tavalla, joka ei välttämättä vastaa jäsenvaltioiden markkinaolosuhteita. Tavarat on siten mukautettava yhteisön markkinaolosuhteisiin käsittelyjen avulla niiden säilyvyyden takaamiseksi, ulkonäön parantamiseksi tai niiden valmistamiseksi jakelua tai jälleenmyyntiä varten. Kyseiset käsittelyt voidaan suorittaa ilman, että asianomainen luopuu tullivarastointijärjestelmän eduista. Komissio toteaa kuitenkin, että "tavanomaisten käsittelyjen" on oltava yksinkertaisia eikä niillä saa muuttaa olennaisesti tavaroiden ominaisuuksia ja käyttötarkoitusta, jotta vältettäisiin se, että taloudelliset edellytykset ja erityisesti kilpailu yhteisön alueella järkkyisivät yhteisön tuottajien vahingoksi.

23. Pidän valittajan esittämää ratkaisua oikeana. Ei nimittäin voida kohtuudella puhua "poikkeuksista" koodeksin 112 artiklassa tarkoitettuun järjestelmään, kun kyseessä on säännös, jolla itse asiassa vähennetään huomattavasti 112 artiklan normatiivista sisältöä siten, että siinä evätään edut, jotka on säädetty tavaran "tavanomaisesta käsittelystä". Todellisuudessa kysymys on "poikkeuksesta" ylemmänasteiseen normiin ainoastaan, jos tämä normi jää voimaan yleisesti sovellettavana sääntönä, josta ensiksi mainitulla säännöksellä tehdään juuri "poikkeuksia", jotka rajoittavat poikkeuksellisesti normin soveltamisalaa. Nyt esillä olevassa asiassa komission asetukseen sisältyvä säännös sitä vastoin estää täysin koodeksin järjestelmässä annetun edun saamisen siten, että tullivelvollisten on mahdotonta hyötyä koodeksin 112 artiklassa tarkoitetuista eduista.

24. Mikäli näin on, on todettava lisäksi, että komission asetuksen 522 artiklassa säädettyä järjestelmää ei sitä suuremmalla syyllä voida perustella koodeksin 249 artiklassa tarkoitetun "tämän koodeksin soveltamisen edellyttämiä säännöksiä" koskevan yleisen valtuutuksen nojalla. [17] Tältä osin riittää, kun tuodaan esiin

Poikkeus, johon viitataan 522 artiklan 3 kohdassa, selittyy siis komission mukaan sillä, että kaikissa tapauksissa, joissa "tavanomaisilla käsittelyillä" muutetaan tavaraa siten, että muutos johtaa korkeamman tariffin soveltamiseen (kuten jäädytystapauksessa), ei ole tarpeen myöntää edullisempaa kohtelua; toisenlainen ratkaisu merkitsisi sitä, että näiden tavaroiden osalta myönnettäisiin parempi kohtelu kuin vastaavien yhteisön tavaroiden osalta.

17 — Kyseisessä artiklassa mainitaan myös tullikoodeksin täytäntöönpanossa noudatettava menettely (eli komiteamenettely). Komission edustaja tekee komitealle, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja, ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä enemmistöllä lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset. Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä, jotka on ratkaistava määräenemmistöllä. Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

yleinen periaate, jonka mukaan komissio ei voi neuvoston perusasetuksen soveltamissäännöksiä antaessaan poiketa kyseiseen asetukseen sisältyvistä periaatteista. [18] Nyt esillä olevan tilanteen osalta yhteisöjen tuomioistuin on täsmentänyt, että vaikka onkin totta, että neuvosto on antanut yhdessä jäsenvaltioiden tullialan asiantuntijoiden kanssa toimivalle komissiolle laajan harkintavallan määrätyn tavaran tulliluokittelujen täsmällisen sisällön osalta, tämä harkintavalta ei kuitenkaan oikeuta komissiota muuttamaan tariffin sisältöä. [19] Samalla tavoin soveltamisasetuksella ei voida poiketa koodeksiin sisältyvistä tullivelvollisiin nähden edullisemmista säännöksistä.

25. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin vastaa Finanzgericht Bremenin esittämään toiseen ennakkoratkaisukysymykseen seuraavasti: tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 522 artikla on pätemätön siltä osin kuin sen 3 kohdassa säädetään, että jos käsittelystä "tavanomaisin tavoin" aiheutuisi määrältään suuremmat tuontitullit kuin tavaroihin ennen niiden käsittelyä sovellettavat tuontitullit, asianomaisen on luovuttava tullikoodeksin 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun hakemuksen esittämisestä.

18 — Ks. vastaavasti asia 23/75, Rey Soda ym., tuomio 30.10.1975 (Kok. 1975, s. 1279; Kok. Ep. II, s. 509) ja asia C-303/90, Ranska v. komissio, tuomio 13.11.1991 (Kok. 1991, s. I-5315).

19 — Ks. asia C-265/89, Vismans Nederland, tuomio 18.9.1990 (Kok. 1990, s. I-3411, 13 kohta) ja asia C-401/93, GoldStar Europe, tuomio 13.12.1994 (Kok. 1994, s. I-5587, 19 kohta).

**Kolmas ennakkoratkaisukysymys**

26. Kansallinen tuomioistuin kysyy kolmannella kysymyksellään yhteisöjen tuomioistuimelta, voidaanko siinä tapauksessa, että toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, eli jos asetuksen N:o 2454/93 522 artiklan 3 kohta on todettu pätemättömäksi, kyseessä oleviin tulli-ilmoituksiin soveltaa asetuksella N:o 3254/94 käyttöön otettua järjestelmää.

27. Kyseisen asetuksen, joka tuli voimaan 7.1.1995, 1 artiklan 16 kohdalla korvataan asetuksen N:o 2454/93 522 artikla. Kyseisessä säännöksessä ei ole enää aikaisempaan säännökseen sisältyneitä rajoituksia tavanomaisia käsittelyjä koskevaan järjestelmään perustuvien etujen osalta.

28. Kansallinen tuomioistuin kysyy siis yhteisöjen tuomioistuimelta, voidaanko 522 artiklan uutta versiota soveltaa taannehtivasti siten, että "tavanomaisten käsittelyjen" järjestelmään hyväksyttyjen tavaroiden tullikohtelu määräytyisi sen mukaan, vaikka kysymys on ennen uuden asetuksen voimaantuloa tehdyistä tulli-ilmoituksista.

29. Asetusta ei voida tulkita siten, että se olisi taannehtiva, koska sellaista ei ilmene selvästi sen sanamuodosta. Sen vuoksi mielestäni riittää, kun todetaan komission tapaan, että kun alkuperäisen asetuksen 522 artiklan 3 kohta on todettu pätemättömäksi, voidaan soveltaa

ainoastaan koodeksin 112 artiklan 2 kohdan yleistä sääntöä. Se on laadittu siten, että siihen voidaan vedota välittömästi kansallisissa viranomaisissa. Näin ollen viimeksi mainitussa säädöksessä kodifioitu tavanomaisten käsittelyjen neutraalisuusperiaate soveltuisi nyt esillä olevassa tapauksessa tehtyihin tulli-ilmoituksiin.

30. Ehdotan siten, että yhteisöjen tuomioistuin vastaa kolmanteen ennakkoratkaisukysymykseen seuraavalla tavalla: ennen asetuksen N:o 3254/94 voimaantuloa tehtyihin tulli-ilmoituksiin sovelletaan asetuksen N:o 2913/92 112 artiklan 2 kohtaa.

## Ratkaisuehdotus

31 Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin vastaa Finanzgerichtin esittämiin ennakkoratkaisukysymyksiin seuraavasti:

1) Yhteistä tullitariffia, sellaisena kuin se on tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 10 päivänä elokuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2551/93 liitteessä I, on tulkittava siten, että kolmannesta maasta tuodut kuivatut ja murskatut saksanpähkinät, jotka on ensin jäädytetty tullivarastossa ja sen jälkeen sulatettu niiden vapaaseen liikkeeseen luovuttamista varten, on luokiteltava nimikkeeseen 0802 32 00.

2) Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 522 artikla on pätemätön siltä osin kuin sen 3 kohdassa säädetään, että jos käsittelystä "tavanomaisin tavoin" aiheutuisi määrältään suuremmat tuontitullit kuin tavaroihin ennen niiden käsittelyä sovellettavat tuontitullit, asianomaisen on luovuttava tullikoodeksin 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun hakemuksen esittämisestä.

3) Ennen asetuksen N:o 2454/93 muuttamisesta 19 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3254/94 voimaantuloa tehtyihin tulli-ilmoituksiin sovelletaan yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 112 artiklan 2 kohtaa.